

розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України № 75 від 30.03.2016. – Київ, 2016. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua>

5. Методологія стратегічного планування розвитку об'єднаних територіальних громад в Україні / Підтримка регіонального розвитку в Україні. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://surdp.eu>

УДК 005.33

**КРИТЕРІЙ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ У
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ**

Р. М. Псюк
аспірант

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: psyuk@ukr.net

В умовах поширення глобалізаційних та активізації євроінтеграційних процесів зростає важливість зовнішньоекономічної діяльності підприємств. Цей вид діяльності пов'язаний з організацією співпраці вітчизняних суб'єктів господарювання із зарубіжними контрагентами на взаємовигідних умовах. Сфера зовнішньоекономічної діяльності – сфера, яка вимагає не тільки дотримання вітчизняних норм і правил ведення бізнесу, але й знань відповідних документів інших країн, використання міжнародної практики і досвіду, врахування світових тенденцій та глобальних викликів розвитку. Все це ускладнює роботу відповідального за неї керівника і його персоналу та передбачає наявність у останніх значних навиків, компетенцій та професіоналізму у прийнятті і реалізації управлінських рішень. Таким чином, за умови обов'язкової наявності знань вітчизняного та міжнародного законодавства, етики поведінки і культури міжнаціонального спілкування, у сфері зовнішньоекономічної діяльності можна виділити управлінські рішення обов'язкового характеру, спрямовані на:

- пошук, вибір та освоєння ринків збуту;
- пошук закордонних партнерів, налагодження комунікацій і підтримання партнерських стосунків;
- досягнення домовленостей, погодження умов і укладання контрактів із закордонними партнерами;
- забезпечення організаційно-юридичного, фінансово-економічного і інформаційно-технологічного супроводу виконання контрактів.

Таким чином, в управлінській діяльності визначеною складовою системи управління підприємством є формування, прийняття і реалізація вищевказаних груп управлінських рішень. Суб'єктом управлінських рішень виступає

керівник. Участь керівника у процесі прийняття рішення вимагає врахування багатьох чинників, які враховують не тільки вимоги і потреби підприємства, але і поведінку керівника щодо ефективного використання ресурсів підприємства та потенційних можливостей підприємства для досягнення цілей розвитку та задоволення взаємних інтересів. Тому для того, щоб складний процес ухвалення рішення адекватно враховувати зазначені вимоги у сфері зовнішньоекономічної діяльності та враховувати інтереси усіх зацікавлених сторін доцільно розглядати процес прийняття рішення через критерії якості та ефективності.

На етапі формування рішення важливо дотримуватись критерію його якості. Якість рішення забезпечує дотримання базових вимог до вирішення завдання із врахуванням його технічного, економічного, соціального, екологічного обґрунтування. Здатність формувати якісні управлінські рішення залежить від професіоналізму та компетенцій керівника у питанні, що вирішується та стосуються розуміння технічного, економічного, соціального, екологічного та іншого його змісту, усвідомлення значення рішення, його узгодження із сторонами домовленостей, забезпечення відповідності діючій стратегії та завданням підприємства, безпеці функціонування підприємства.

Проте не завжди якісне рішення супроводжується успіхом, оскільки ухвалене рішення потребує належного його виконання. Реалізація управлінського рішення – це процес його втілення на практику, що завершується позитивним результатом діяльності, який характеризується ефективністю. Беззаперечною є думка про те, що якісні рішення забезпечують ефективну діяльність підприємства за умови добре налагодженого процесу його реалізації на основі врахування таких чинників:

- добре налагодженого комунікаційного процесу;
- процесу делегування повноважень;
- професіоналізму як суб'єкта формування рішення, так і виконавця цього рішення;
- налагодженого зворотного зв'язку між учасниками процесу прийняття рішення;
- наявності ресурсів для підтримання процесу реалізації рішення.

Отже, зв'язок між якістю і ефективністю управлінського рішення характеризується здатністю підприємства досягати ефективності діяльності на основі якісних рішень на організації належного процесу його виконання.

На рис. 1 представлено схематичне зображення зв'язку між якістю та ефективністю управлінського рішення.

Таким чином, прийняття управлінського рішення – складний процес, основним суб'єктом якого виступає керівник. Від його професійної діяльності

головним чином залежить якісне формування рішення, його належне виконання та результат, який забезпечує ефективну діяльність підприємства.

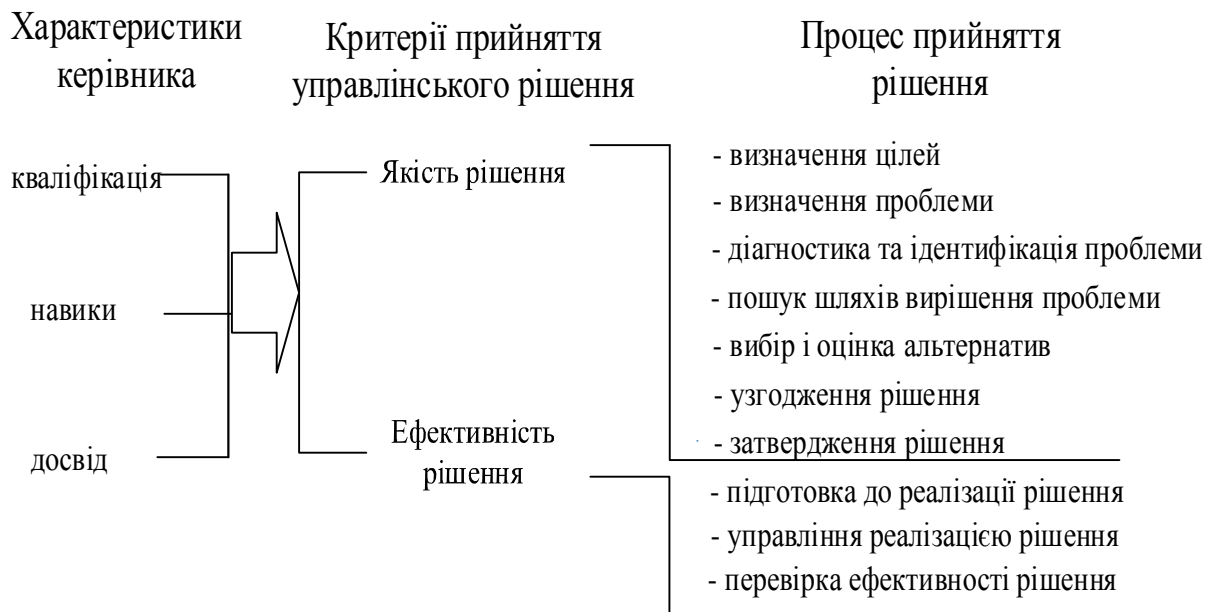

Рис. 1 – Критерії прийняття управлінського рішення (розробка автора)

Такий висновок звертає увагу на актуальність дослідження питання удосконалення розвитку людських ресурсів у сфері зовнішньоекономічної діяльності на вітчизняних підприємствах.

УДК 658.5:005

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ЯК СКЛАДОВА УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МІКРОРЕГІОНУ

І. М. Станьковська, Д. В. Томин

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: irinastankovska@i.ua*

Розвиток конкурентного потенціалу мікрорегіону в умовах децентралізації та об'єднання територіальних громад є проблемою актуальною та важливою. Оскільки надходження до місцевих бюджетів залежать від використання існуючого та формування перспективного потенціалу мікрорегіону, із подальшим розвитком його конкурентоспроможності.

Важливим завданням є уточнення поняття мікрорегіону. Яке в закордонній практиці використовується як частина території.